GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḌI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe șése lunĭ 6 fior., pe treĭ lunĭ 3 fior.
România și străinătate:
Pe anŭ 40 fr., pe șése lunĭ 20 fr., pe treĭ lunĭ 10 francĭ.

ANULŬ L.

SE PRENUMERĂ:
la poște, la librării și pe la dd. corespondențĭ.

ANUNCIURILE:
O seriă garmondŭ 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 29. *Dumineca, 8 (20) Februariu.* **1887.**

Brașovŭ, 7 Februariu 1887.

Ḍiua de Lunĭ, ce vine, va aduce o decisiune de mare importanță. In acéstă ḍi se vorŭ face alegerile pentru Reichstagulŭ germanŭ.

In óra ultimă foile bismarckiane conjură din nou pe alegĕtorii germanĭ a-șĭ da votulŭ în favórea septenatului, căcĭ în casulŭ contrarŭ, décă maioritatea viitorului Reichstagŭ ar fi antibismarckiană, rĕsboiulŭ va fi neînlăturabilŭ.

Numai partidele opoșițiunale din Germania suntŭ de vină — asigură „Norddeutsche Allg. Ztg.“ dela 17 l. c. — décă ceriulŭ politicŭ s'a inuoratŭ. Atitudinea lorŭ politică a datŭ nascere dincolo de Vogesĭ convicțiunei, că slabŭ și divisatŭ este imperiulŭ germanŭ și că a sositŭ momentulŭ sĕ sară asupra lui.

Alegețĭ dér — încheiă fóia oficiósă—ómenĭ carĭ sĕ fiă hotărîțĭ a vota pentru septenatŭ și atuncĭ Francia vĕdêndŭ, că Germania e condusă de bărbațĭ hotărîțĭ a apĕra imperiulŭ contra inimicului, va dispăré și pericululŭ de rĕsboiu.

Décă ar fi sĕ credemŭ asigurărilorŭ foilorŭ bismarkiane, ḍiua de Lunĭ va decide asupra păcii séu a rĕsboiului.

In realitate lucrurile se presentă în altă lumină. Bismarck a alarmatŭ țéra și lumea cu strigătulŭ de rĕsboiu, pentru ca sĕ pótă sparge falanga puternică a opoșițiunei. Ii va succede óre acésta?

Se crede, că cancelarulŭ va reuși a-șĭ crea o maioritate în viitorulŭ Reichstagŭ, care, deși nu va fi mare, îi va asigura primirea septenatului.

Tactica cancelarului de a amesteca și pe Papa în afacerea septenatului a adusŭ în adevĕrŭ mare confusiune în sînulŭ partidei centrului. Precum scimŭ Papa s'a pronunțatŭ pentru septenatŭ și foile guvernamentale nu s'au sfiitŭ a striga în gura mare, că fiecare catolicŭ e datorŭ consciinței sale sĕ asculte de sfatulŭ Papei. Spre a dovedi acésta diarulŭ „Post“ s'a provocatŭ chiar la o enunciațiune papală din evulŭ mediu.

Scopulŭ acestorŭ manevre e veditŭ și guvernulu l'a și atinsŭ în parte, căcĭ scisiunea între alegĕtorii catolicĭ este aḍĭ unŭ faptŭ împlinitŭ. Unii voiescŭ sĕ asculte de sfatulŭ Papei alții ținŭ la declarațiunea conducĕtorului centrului, Windthorst, după care în cele politice catolicii nu se sémtŭ datorĭ a se dirige după dorințele Papei, ci vorŭ vota după convingerile lorŭ politice în contra septenatului.

Crisa în partida centrului s'a manifestatŭ mai întâiu prin declarările multora, că vorŭ vota pentru septenalŭ. Cei din înaltulŭ clerŭ observă o atitudine favorabilă septenatului.

Astfelŭ cancelarulŭ germanŭ are șanse de a dobêndi maioritatea în viitorulŭ Reichstagŭ și suntemŭ curioși sĕ vedemŭ, décă atuncĭ va fi dispărutŭ pericululŭ de rĕsboiu.

In Francia nu se gândesce aḍi nimenĭ de a ataca Germania. Décă dér este scrisŭ în cartea sorții, ca marile națiunĭ din apusŭ sĕ se sfâșie din nou între sine, atuncĭ începutulŭ trebue sĕ-lŭ facă Germania.

Corbulŭ albu și corbii negri.

In numĕrulŭ de erĭ amŭ publicatŭ discursulŭ d-lui Mocsary. Astăḍĭ vomŭ pune sub ochii cetitorilorŭ nostri rĕspunsurile, ce le a primitŭ acestŭ distinsŭ patriotŭ ungurŭ dela ómenii partidei sale și dela guvernŭ.

Scimŭ că încă în séra acelei ḍile, în care a debutatŭ Mocsary, vorbirea acestuia a fostŭ adusă în discusiune în clubulŭ partidei stângei estreme. Inainte de-a începe ordinea ḍilei, deputatulŭ Geza Polonyi se ridică și ḍise:

»Domnilorŭ! E totdeuna grea datoria, ce i încumbă acelui deputatŭ, care trebue sĕ se ocupe cu persona seu convicțiunea politică a unui colegŭ alŭ sĕu. De două orĭ mai greu îmĭ cade mie acéstă datoriă, pentru că împlinirea ei îmĭ causéză durere. E vorba de punctulŭ de vedere politicŭ într'o cestiune patriotică a unui membru alŭ partidei, care fără îndoielă șĭ-a câștigatŭ pentru partida nóstră merite, pe carĭ nu putemŭ sĕ nu le recunóscemŭ. Acesta ne obligă sĕ cercetămŭ afacerea cu totă seriositatea. In ședința de adĭ a camerei ne-amŭ convinsŭ, că fără sĕ fi fostŭ la ordinea ḍilei cestiunea naționalitățilorŭ colegulŭ nostru Mocsary Lajos, ca și când ar fi urmatŭ unui impulsŭ internŭ, a ținutŭ o astfelŭ de vorbire, care portă simptomele agitațiunei naționalitățilorŭ în contra statului. După a mea firmă credință *deputatulŭ Mocsary a vorbitŭ din convicțiune* și tocmai acéstă imprejurare, și de altă parte faptulŭ, că d-sa ocupă o posițiune însemnată în partidulŭ nostru, face ca sĕ fiă îndoitŭ stricăciósă acea direcțiune politică necuviinciósă. Decă vomŭ ave în vedere că după tote probabilitățile națiunea nostră este în ajunulŭ unorŭ grele încercărĭ, fără esemplu în istoriă, când admoniarea la concordiă este cea mai sântă datoriă a fiecărui patriotŭ ungurŭ, atuncĭ o vorbire ca acesta, de o direcțiune așa de contrară Maghiarilorŭ, este într'atâtŭ de neescusabilă, încâtŭ partida nostră e datóre a protesta contra ei. După a mea tare convingere punctulŭ fundamentalŭ alŭ partidei independente, atuncĭ când pretinde o Ungariă independentă și de sine stătătóre, este, *ca acésta țéră sĕ fiă maghiară.* (Aprobărĭ generale). Pe acela care nu profeseză acestŭ principiu fundamentalŭ alŭ partidei, care i se opune chiar într'unŭ timpŭ așa de criticŭ, nicĭ recunóscerea meritelorŭ sale nu-lŭ póte scăpa de desaprobarea partidei. Decă fată cu acéstă vătămare a maghiarismului, a celorŭ mai sânte interese ale esistenței nóstre naționale, amŭ tăce, amŭ pêcătui, pentru că ar da locŭ bănuelei, că partida seu o parte a ei împărtășesce vederile deputatului Mocsary. După ce însĕ sunt convinsŭ, că nicĭ unulŭ dintre noi nu aprobă deosebitulŭ lui punctŭ de vedere în acesta cestiune, ba sciu că toți ilŭ desaprobămŭ și-lŭ condamnămŭ, propunŭ:

»Partida dela 48 și independentă sĕ se pronunțe, că deși, atâtŭ cu privire la confesiunĭ câtŭ și la naționalitățĭ consideră egalitatea de dreptŭ ca unulŭ din punctele principale ale programului sĕu, totușĭ punctulŭ de vedere alŭ d-lui Ludovicŭ Mocsáry, desvoltatŭ în ședința dela 15 Febr. 1887 a camerei ungare stă în contraḍicere diametrală cu programa și cu nisuințele acestei partide și partida desaprobă direcțiunea politică urmată în acéstă cestiune de deputatulŭ Ludovicŭ Mocsáry.“

Propunerea acésta, care fù susținută de Helfy și Lükö, a fostŭ primită cu unanimitate și presidiulŭ a fostŭ însărcinatŭ a-o comunica în scrisŭ prin estrasŭ protocolarŭ lui Mocsary, ér Iranyi însărcinatŭ sĕ dea espresiune în cameră acestui protestŭ.

Mocsary sosindŭ la clubŭ tocmai în momentulŭ când Iranyi subscrise estrasulŭ protocolarŭ și auḍindŭ ce s'a petrecutŭ a salutatŭ pe membrii partidei și s'a depărtatŭ.

A doua ḍi după vorbirea lui Mocsary în ședința dela 16 l. c. ministrulŭ-președinte Tisza a rĕspunsŭ în acelŭ modŭ iesuiticŭ, care 'lŭ caracteriséză. Étă cum:

Ministrulŭ *Tisza*: Iau cuventulŭ ca sĕ rĕspundŭ la imputările ce le-a făcutŭ în discursulŭ sĕu de erĭ asupra cestiunei naționalitățilorŭ d. deputatŭ Ludovic Mocsary cu privire la unele acțiunĭ ale mele, ca ministru de interne. (S'auḍimŭ!) Onorată cameră! Regretŭ că n'am fostŭ de fată. Am auḍitŭ, că în sînulŭ acestei camere mulți s'au mâniatŭ din causa acestui discursŭ. (Adevĕratŭ e! Așa e!) Eu nu mĕ mâniu, ba nicĭ supĕratŭ nu sunt de d. deputatŭ pentru acestŭ discursŭ; compătimescŭ numai pe d. deputatŭ (Aprobărĭ generale) și adecă de aceea, fiindŭ că elŭ — de sigurŭ contra intențiunei sale — numai unŭ lucru a dobênditŭ (S'auḍimŭ!), că anume în acéstă patriă și în afară de ea a devenitŭ profetulŭ, marele bărbatŭ alŭ tuturorŭ acelora, carĭ urăscŭ rassa ungurescă, statulŭ „maghiarŭ“. (Adevĕratŭ e! Așa e!) Asta'i o sórte, pentru care în faptă trebue sĕ compătimescĭ pe cineva, care de sigurŭ n'a nisuitŭ sĕ o ajungă. Sĕ considerămŭ însĕ puținŭ asertiunile sale.

Mai ânteiu d. deputatŭ atacă guvernulŭ, fiindŭ că au fostŭ relegațĭ câțĭva tinerĭ din gimnasiulŭ din Leciu. Și întrebă: Este óre opritŭ, ca acești tinerĭ ómenĭ sĕ cetéscă unŭ ḍiarŭ slovacŭ seu sĕ cânte slovăcesce? De sigurŭ nu. Der décă acestŭ ḍiarŭ slovacŭ ce-l cetesc ei, este numai acela, care sub masca libertății de pressă ungurescĭ atacă statulŭ „maghiarŭ«, décă cântecelŭ ce-lŭ cântă este numai unŭ cântecŭ slovacŭ, care vestesce că ungurismulŭ e o stirpitură și care împrăștie ura contra „Maghiariei“, atuncĭ acésta nu e permisŭ, onorate d-le deputatŭ (Vii aprobărĭ), și în șcólele statului „maghiarŭ“ nu trebue sĕ se afle nicĭ unŭ împrăștietorŭ alŭ unui astfelŭ de spiritŭ. (Vii aprobărĭ generale).

Domnulŭ deputatŭ se provócă mai departe la hotărîrile comitatelorŭ Sătmarŭ și *Tĕrnava*, prin care s'a votatŭ órecare dare pentru scopurĭ „culturale«. Elŭ ḍice, că e cu neputință, ca Românii sĕ plătescă dare, pentru ca sĕ'i maghiariseze în massă. D-lŭ deputatŭ a pornitŭ și aci dela o informațiune unilaterală. Hotărîrea Sătmarului, așa precum a fostŭ ea la întâia ocasiune compusă, concipiată și interpretată într'acolo, că servesce scopurilorŭ de maghiarisare, eu ca ministru de interne n'am aprobat'o; am aprobat'o numai sub condițiunea — și așa s'a compusŭ definitivŭ hotărîrea, — ca acéstă dare sĕ fiă destinată pentru scopurĭ „culturale“ fără deosebire de confesiune și naționalitate. Cum o astfel de sumă, pusă la disposițiunea unei autorităță comitatente, cu o „tendință atâtŭ de generală“, póte da vre-unei naționalitățĭ pricină la o îndreptățită reclamațiune, eu din parte'mĭ nu potŭ pricepe. (Aprobărĭ în drepta.) Asta'i istoria hotărîrei Sătmarului. Observŭ încă, că eu am fostŭ chiar atacatŭ din unele părți, fiindŭ că am aprobatŭ așa acéstă hotărîre și că, precum îmĭ ḍiceau, „n'am apĕratŭ« interesele ungurismului. Der credŭ încă și adĭ, că am lucratŭ corectŭ; este însĕ unŭ lucru forte tristŭ, că unŭ Ungurŭ ține de dreptă și întemeiată acusațiunea rădicată de alții contra unei astfelŭ de hotărîrĭ. (Aprobărĭ în drépta.)

Trecŭ acum la hotărîrea Tĕrnavei. Nu sciu, decă d. deputatŭ cunósce statutele Kulturegyletului ardeleanŭ; căcĭ o reuniune nu se póte judeca după espectorările singuraticilorŭ membrii seu ḍiare, ci numai din statute, și după câtŭ sciu eu, în statute „nu se cuprinde“ nicĭ o tendință de maghiarisare. Ce se cuprinde în ele? Ca în fie-cine sĕ se desvolte simțĕmentulŭ patrioticŭ; în privința acésta s'a mai hotărîtŭ, ca corĕspunḍĕtorŭ cu trebuința sĕ se tipărescă și sĕ se împartă în poporŭ nu numai scrierĭ ungurescĭ, ci și române. Ce felŭ de crimă póte fi aceea, ca fii de limbă nemaghiară ai acestei patrii, fată cu scrierile nepatriotice împrăștiate de singuraticĭ, sĕ citescă scrierĭ patriotice în propria lorŭ limbă, asta nu o potŭ pricepe. (Aprobărĭ în drépta.) Acéstă reuniune însĕ are o problemă contra căreia chiar și on. d. deputatŭ, decă l'am înțelesŭ bine, nu póte ridica nicĭ o obiecțiune; în statute este esprimatŭ, că acolo unde — precum, durere, obvine în multe locurĭ ale Ardealului — rassa ungurescă »începe a se contopi“ în alte naționalitățĭ, sĕ se ia disposițiunile necesare din punctŭ de vedere alŭ susținerii ungurismului esistentŭ. (Așa este! în drepta.) Dor' asta nu e nicĭ o crimă pentru noi, sêrmanii Ungurĭ, și credŭ că asta ne-o și póte permite fie-care.

De ore-ce nu vreu sĕ intru în amĕruntele acestei afacerĭ, credŭ că mĭ-am împlinitŭ o datoriă arĕtândŭ, care suntŭ disposițiunile guvernului, atâtŭ de multŭ atacate de d. deputatŭ, ce involvă persecutarea naționalitățilorŭ. Nutrescŭ convingerea, că partea cea mai mare dintre naționalitățile ce trăescŭ în acéstă patriă — sciu că suntŭ singuratice esceptiunĭ — nu va vedé în acesta nimicŭ revoltătorŭ, nicĭ unŭ simțĕmentŭ dușmănosŭ îndreptatŭ contra lorŭ. (Aprobărĭ generale.) Póte că spre a dovedi acésta potŭ aminti și aceea — căcĭ d. deputatŭ a ridicatŭ o obiecțiune și în contra hotărîrei comitatului Sohl și în contra aprobării ministeriale a aceleia, după care numele comunelorŭ fură maghiarisate și în cea mai mare parte remaghiarisate — că n'am primitŭ nicĭ măcarŭ dela o singură comună de acolo o apelațiune. D-lŭ deputatŭ sĕ nu fiă așaderă mai slovacŭ decâtŭ Slovacii (Ilaritate.)

Onorată cameră! D-lŭ deputatŭ vede şi în acea — şi asta e de asemenea una din vechile sale teme — o politică de corteşire, că guvernulŭ, cum a ḑisŭ, sprijinesce maghiarisarea cu forţa şi persecută naţionalităţile. Întru câtŭ e adevĕrată acéstă persecuţiune şi întru câtŭ e adevĕrată sprijinirea ce trece peste mĕsura îndreptăţită — căcĭ întru câtŭ e îndreptăţită, de sigurŭ vomŭ sprijini ungurismulŭ — eu nu sciu. Dér ce felŭ de politică de corteşire póte fi acésta? Gândiţi-vĕ numai la ce obicînuiţĭ adeseorĭ a ḑice. Nu de multŭ timpŭ s'a amintitŭ, că guvernulŭ nu urmézâ o politică ungurescă, căcĭ elŭ are a mulţămi naţionalităţilorŭ că are maioritate. Îşĭ póte închipui cineva aci, că guvernulŭ persecută naţionalităţile din politică curatŭ de corteşire decă elŭ le mulţumesce lorŭ esistenţa sa? (Aşa este! în drépta). D-nii deputaţĭ sĕ mĕ credă, deşi nu e aşa cum ḑicŭ ei adeseorĭ, că anume ne ţinemŭ ca scaiulŭ de locurile nóstre, că dorŭ nu ne vomŭ tăia crenga de sub picióre în modŭ atâtŭ de nedibaciu spre scopurĭ de corteşire. (Aplause în drépta). O putemŭ face, o şi facemŭ unde ne impune datoria nóstra, dér în acésta, orĭcâtŭ s'ar opinti cineva, nu póte vedé nicĭ o politică de corteşire.

Onorată cameră! Mărturisescŭ, că compătimescŭ vorbirea de erĭ a deputatului Mocsary, şi anume din temeiulŭ, fiindŭ că suntŭ convinsŭ, că şi dlui deputatŭ mai curêndŭ orĭ mai târḑiu îi va păré rĕu de ea, căcĭ pe stindardele tuturora, carĭ ca inimicĭ ai statului »maghiarŭ" şi fără de asta obicînuescŭ a alarma pressa întregei lumĭ contra nóstră, celŭ dintêiu nume va fi numele sĕu şi cu elŭ vorŭ voi sĕ dovedéscă nedrépta procedere a maghiarismului. E regretabilŭ acésta, dér n'am ce face. (Aprobărĭ generale).

România în faţa situaţiunei din afară.

Mercurĭ séra s'a ţinutŭ în Bucurescĭ la Senatŭ o întrunire a deputaţilorŭ şi senatorilorŭ atâtŭ din maioritate câtŭ şi din minoritate, despre care „Unirea" raporteză următórele:

D. prim-ministru câtŭ şi ceilalţĭ dd. miniştri asistau. Întrunirea a fostŭ presidată de d. senatorŭ D. Gusti.

D. prim-ministru a declaratŭ, că întrunirea a fostŭ provocată în scopulŭ de a se comunica representaţiunei naţionale, că faţă cu situaţia încurcată a Europei întregĭ, România póte fi ameninţată de unŭ periculŭ şi representanţii ei legitimĭ trebue s'o şcie ca sĕ aviseze. D-lŭ I. Brătianu a conjuratŭ pe toţĭ sĕ se unéscă, sĕ se lase la o parte pentru momentŭ luptele de partidă, pentru ca sĕ fimŭ gata pentru orĭce eventualitate. Trebue sĕ se scie, a ḑisŭ d-lŭ prim-ministru, că nu suntemŭ nicĭodată instrumentulŭ străinilorŭ şi că aceştia pentru a ne cuceri trebue sĕ cheltuiască mai multŭ sânge şi parale decâtŭ le trece prin minte.

Au mai vorbitŭ d-nii D. Gr. Ghica, generalŭ D. Lecca, I A. Sturdza, Stolojanŭ şi C. D. Dimitrescu.

Toţĭ au conchisŭ pentru unirea tuturorŭ în interesulŭ ţĕrei şi au adăogatŭ că ţéra trebue, este datóre sĕ dea guvernului tóte mijlócele de care va avea trebuinţă pentru a eşi cu bine din situaţia încurcată din afară.

D-lŭ Anastase Stolojanŭ a propusŭ ca corpurile legiuitóre, fără discuţiune şi chiar în şedinţa de adĭ, sĕ acorde guvernului unŭ creditŭ de 30 000,000 lei pentru înarmarea şi apĕrarea ţĕrei.

D-lŭ C. D. Dumitrescu a propusŭ 50.000,000 lei. S'a cititŭ chiar unŭ proiectŭ de lege în acestŭ sensŭ, care a fostŭ primitŭ cu aplause.

D-lŭ P. P. Carpŭ luà asemenea cuvêntulŭ. D-sa a declaratŭ că nu este autorisatŭ de oposiţiă, cu care nu s'a putută înţelege, nesciindŭ că acéstă cestiune va fi la ordinea ḑilei. D-sa recunósce că unŭ norŭ grosŭ este în atmosferă, crede însĕ că acestŭ norŭ va trece peste ţéra nóstră, fără a lăsa în urmă nimicŭ: nicĭ ploiă, nicĭ trăsnete. D sa a adăogatŭ că ţéra nicĭo-dată n'a refusatŭ nimicŭ guvernului pentru apĕrarea ei, cere însĕ guvernului sĕ spună cum stămŭ şi sĕ pună în cunoscinţă parlamentulŭ de ce are sĕ se întêmple.

D-lŭ I. C. Brătianu: Nu sunt profetŭ; chiar cancelarulŭ Germaniei s'ar crede prea fericitŭ, decă i s'ar spune sigurŭ ce are sĕ se întêmple.

D-nii deputaţĭ şi senatorĭ se despărţiră la órele 10 şi jum. trecute.

Joi s'a şi adusŭ în camera proiectulŭ de lege, prin care cerea guvernulŭ unŭ creditŭ de 30 milióne pentru scopurĭ militare. Proiectulŭ a fostŭ primitŭ, precum ni-s'a făcutŭ erĭ cunoscutŭ şi prin telegramă, cu aplause entusiaste.

Manifestŭ cătră Alsaţo-Lotaringienĭ.

Guvernatorulŭ Alsaţiei-Lotaringiei a adresatŭ următorulŭ manifestŭ electoralŭ cătră alegĕtorii provinciei:

„Guvernulŭ a cerutŭ septenatulŭ, fiindŭ că e convinsŭ, că *Germania e ameninţată de pericolulŭ rĕsboiului*, îndată ce partea doritóre de rĕsboiu a Francesilorŭ va socoti că Francia e superióră puterilorŭ combatante germane. Decă e ca Alsaţia-Lotaringia sĕ nu fiă espusă grozăviilorŭ unui nou rĕsboiu, atuncĭ se sĕ alégă deputaţĭ liniştiţĭ şi împăciuitorĭ, carĭ recunoscŭ fără reservă pacea dela 1871. Din contră aceia, carĭ arŭ alege protestatorĭ şi inimicĭ ai septenatului, arŭ fi responsabilĭ de neliniştea continuă, de păgubirea comerciului şi afacerilorŭ, şi pentru periclitarea păcii. Decă în singuraticĭ cercurĭ electorale s'ar întêmpla, ca amicii păcii şi ai liniştitei desvoltărĭ a ţĕrii n'arŭ puté isbuti sĕ-şĭ pună candidaţĭ proprii ai lorŭ, din causa presiunei conducĕtorilorŭ de până acum, atuncĭ se-şĭ esprime pĕrerea dândŭ bilete albe şi prin acésta sĕ dea a se cunósce opiniunea ţĕrii. *Reunirea Alsaţiei-Lotaringiei cu Germania este irevocabilă*, câtŭ timpŭ esistă imperiulŭ germanŭ." Manifestulŭ încheiă astfelŭ: „S'ascultaţĭ în aceste ḑile decisive numai de sfatulŭ ce vi-lŭ dă consciinţa, mintea, iubirea de patriă, de familiă şi de proprietate."

Aci mai notămŭ, că în Alsaţia-Lotaringia se terorisézâ în cele mai multe părţĭ poporaţiunea francesă de cătră autorităţĭ, se facŭ perchisiţiunĭ domiciliare şi arestărĭ, sub cuvêntŭ că simpatiséză cu Francezii şi că au legăturĭ cu ei. Asemenea mĕsurĭ nu potŭ aduce nicĭ unŭ bine. Ele amărăscŭ şi oţĕrĕscŭ spiritele, spre rĕulŭ Germaniei.

SCIRILE ḐILEI.

Sub titlulŭ „*Încă o mapă daco-română*" scrie »Kolozsvár": „Inspectorulŭ scolarŭ alŭ comitatului Cojocnei érăşĭ a pusŭ mâna pe unŭ felŭ de mapă oprită, de a lui Bordeaux, pe care a aşternut'o, în adunarea de Lunĭ, comisiunei administrative a comitatului. Charta a fostŭ aflată în scóla gr. cat. din Ţagulŭ mare; în contra învĕţătorului acestei comune adunarea administrativă a comitatului a şi decisŭ deja sĕ se pornéscă cercetare penală. În cursŭ de câteva lunĭ acesta este alŭ doilea casŭ în comitatulŭ nostru, şi nu scimŭ, decă este a se atribui acésta ignoranţei învĕţătorilorŭ românĭ şi a autorităţilorŭ scolare, orĭ sentimentului lorŭ constituţionalŭ. Învĕţătorulŭ la totŭ casulŭ îşĭ va lua rĕsplata pentru acésta, decă însĕ este elŭ în prima liniă vinovatŭ, orĭ nu este, — acésta e altă întrebare.« — De ce nu propuneţĭ, jupânilorŭ, întemniţarea tuturorŭ Româniloră? Căcĭ atâta ne-a mai rĕmasŭ.

—x—

Nu se genézâ „Kolozsvár« a reproduce cu îngâmfare sentinţa esprimată de Tabla regéscă din Tĕrgulŭ Mureşului contra dlui *Petru Vlassa*, administratorulŭ protopopescŭ din Indolŭ. Fóia ungurésca vre sĕ reamintéscă cetitorilorŭ sĕi şi „motivele" pentru carĭ acestŭ bravŭ Românŭ şi adevĕratŭ patriotŭ este tiritŭ în procese, susţinêndŭ că cu ocasiunea centenarului lui Horia »a ţinutŭ în biserică vorbire agitătóre, îmbrăcându-se în doliu şi împodobindŭ păreţii cu imaginile lui Iancu şi ale altorŭ sfinţi.« Temerea esprimată de noi pe basa şovinismului, ca nu cumva sentinţa Tablei de 4 lunĭ arestŭ se fiă potenţată de curiă la 4 anĭ arestŭ, fóia »patriotică" o admite ca probabilă, mai vêrtosŭ décă »Gazeta" ia causa în apĕrare. — Semnŭ alŭ timpului absolutistŭ jidano-maghiarŭ!

—x—

După unŭ raportŭ alŭ inspectorului reg de dare din comitatulŭ *Turda-Arieşŭ* — pe lângă totŭ »zelulŭ" şi „activitatea" netăgăduite ale esecutorilorŭ — încassarea dărilorŭ merge forte rĕu. De pe luna luĭ Ianuariu a anului curentŭ s'au încassatŭ din darea directă a statului numai 14,837 fl 70 cr. şi au rĕmasŭ în restanţă cu 1 Februariu 294,553 fl 21 cr. Totŭ din acestŭ comitatŭ s'au încassatŭ din darea militară pe luna lui Ianuariu 1055 fl. 69 cr. şi au rĕmasŭ restanţă 24,704 fl. 66 cr.

—x—

„Budapesti Hirlap« anunţă cu satisfacţiune, că e falsă scirea, iscată de unŭ ḑiarŭ ungurescŭ din Clujiu, despre trecerea d-lui *Victorŭ Babeşŭ* ca profesorŭ la universitatea din Bucurescĭ.

—x—

Sub titlulŭ „*Maghiarĭ valahisaţĭ*" scriu ḑiarele unguresci din Clujiu, că locuitorii din comuna *Donescu*, comitatulŭ Aradului, cea mai mare parte suntŭ membri ai aşa numitei familiĭ Jozsa. Membrii acestei familii, carĭ astăḑi suntŭ vre-o 60 la numĕrŭ, erau odată nobilĭ şi luau parte activă la adunările comitatului. Astăḑĭ însĕ nicĭ unŭ membru din acéstă familiă nu este, care sĕ pótă vorbi curatŭ unguresce. S'au luatŭ în comitatulŭ Aradului dispositiunĭ pentru remaghiarisarea lorŭ şi vreu sĕ le înfiinţeze scólă în comună, care va fi susţinută parte pe spesele statului, parte prin contribuirile societăţii — Nu cumva credŭ jidano-maghiarii, că familia »Jozsa« e jidănéscă, ca sĕ-şĭ lapede naţionalitatea? Se înşelă jupanii.

—x—

Ministrulŭ honvedimei a comandatŭ 130,000 ploschiţe de tinichea şi totŭ atâtea sufertaşe (şăicĭ) de tinichea pentru gloate, cu termenulŭ de predare la finele lunei viitóre. De asemenea se prepară marĭ cantităţĭ de conserve de carne totŭ pentru glóte. În Pesta începŭ cursurile pentru oficerĭ de glóte la 1 Martie. S'au presentatŭ acolo până acum peste 600 persóne pentru acestŭ cursŭ, între carĭ şi 34 de deputaţĭ dietalĭ.

—x—

Difterita graséză în comunele Bardoşiu, Mineşiulŭ, Felea, Almaşulŭ şi Săbediulŭ de Câmpiă, precum şi în alte comune din comitatulŭ Mureşŭ-Turda.

—x—

FOILETONU.

Pipĕruşiu Petru şi Florea-'nfloritulŭ.

(Poveste din Sălagiu, comunicată de plugarulŭ M. Bene din Supurulŭ de susŭ, scrisă de Ioanŭ Popŭ Reteganulŭ.)

(Urmare.)

Mergêndŭ ei aşa cătră casă, dau de o fântână în cale şi boii se trăgeau cătră ea, semnŭ că le era sete. — Adăpaţĭ boii, ḑise Pipĕruşŭ cătră fraţĭ, că eu mĕ dau o lécă lângă ştejarulŭ acesta umbrosŭ sĕ mĕ hodinescŭ, că aşa-sŭ de obositŭ. Şi cu vorbele acestea se apropiă de unŭ ştefarŭ mare şi se rĕḑimă de elŭ, aşa, stândŭ în picióre, şi cum se rĕḑimă, cum adormi ca mortŭ. După ce fraţii lui adăpară boii şi-i înjugară de nou ca sĕ purcédă mai departe, merse soru-sa la Pipĕruşŭ sĕ-lŭ treḑéscă, dér era pace de a-lŭ mai pute treḑi. Atuncĭ ḑise fratele celŭ mai mare:

— Mĕ, dragii mei, óre facemŭ noi bine că ducemŭ pe străinulŭ acesta cu noi? Bine că elŭ ḑise, că ne este frate, dér póte-se una ca aceea? Bine sciţĭ voi că numai noi trei amŭ fostŭ la părinţĭ; bine sciţĭ că mai întêiu te-ai pierdutŭ tu soră de acasă, apoi eu şi în urmă tu frate, dér atuncĭ mama nu mai avea alţĭ copii. De l'ar fi avutŭ după înstrăinarea nóstră, ar fi ét'aşa, unŭ băietanŭ, dér elŭ e de mare ca şi noi, şi de tare?.. oh, mai tare chiar decâtŭ ucigă-lŭ tóca. Póte că-i vr'unŭ strigoiu, orĭ dórŭ chiar smeu, că vĕḑurĕţĭ cum omorî pe smeulŭ ca pe unŭ puiu de găină. Eu gândescŭ că n'ar fi bine sĕ mai mergemŭ cu dênsulŭ pe o cale.

— Se nu mai mergemŭ, ḑise celălaltŭ frate, sĕ-lŭ lăsămŭ dormindŭ, er noi se ne pădimŭ drumulŭ.

— Aşa e, ḑise ţcelŭ mai mare din fraţĭ, dér decă se treḑesce totŭ ne ajunge; nu vedeţĭ ce ogaşe adâncĭ taie carĕle éstea cu povară! Totŭ pe ele vine până ce ne ajunge şi face din noi totŭ tocană, ca şi din smeulŭ cela, er cu sora fuge cine scie unde, de nu mai aude mama de ea nicĭ de noi. Deră, de veţĭ voi, eu sciu ce ar fi de făcutŭ: haideţĭ sĕ luămŭ lanţurile dela cară şi cum dorme rĕḑimatŭ de stejar, sĕ-lŭ legămŭ de elŭ bine cu lanţurile, atuncĭ sciu că nu va mai veni sĕ se laude că elŭ a scăpatŭ pe sora dela curţile smeului, ba sĕ ḑică că şi pre noi chiar din morţĭ ne-a înviatŭ!

— Sĕ-lŭ legămŭ, ḑise fratele celŭ mai micŭ, sĕ-lŭ legămŭ, că pe carĕ avemŭ destulă blagă, nu mai avemŭ lipsă de elŭ!

Şi-lŭ legară de stejarŭ cu lanţurile şi-lŭ legară pogană de-i auḑiai ósele părăindu-i, şi elŭ totŭ nu se treḑĭ; dormia ca mortŭ de ostenitŭ şi beatŭ ce era.

Soru-sa bucurosŭ l'ar fi desteptatŭ, dér nu putea; apoi sĕ facă împotrivire celorŭ doi fraţĭ încă nu putea. Decĭ se uita lăcrĕmândŭ cum légă pe binefăcĕtorulŭ ei, şi'şĭ ḑicea: Dómne scapă-lŭ!

După ce-lŭ legară de stejarŭ, îşĭ făcură cruce, ḑiseră unŭ „Dómne ajută" şi începură a plesni boii mânându i: cea surilă! ho boureanŭ, ho!

Soru-sa se gândea singură mergêndŭ îndĕrĕtulŭ carĕlorŭ: cum mai cuteză făţarnicii aceştia a-şĭ face cruce şi a ḑice: Dómne ajută, după ce numai acum sĕvêrşiră o faptă din cele mai mişele? Dér éră-şĭ ḑise: bagŭ sémă şi hoţulŭ când merge la furatŭ ḑice Dómne ajută, necum sĕ nu ḑică éştia, carĭ credŭ că unŭ lucru bunŭ au sĕvêrşitŭ!

Şi ajunseră acasă. Mama lorŭ îi cunoscŭ şi vĕrsă lacrĕmĭ de bucuriă la vederea lorŭ, dér îi întrebă:

— Pipĕruşŭ Petru nu a datŭ de voi? Frăţiorulŭ vostru celŭ mai tinĕrŭ?

— Nu mamă, rĕspundŭ feciorii, nu am vĕḑutŭ nicĭ unŭ feliu de Pipĕruşŭ. Étă, pe sora nóstră a fostŭ prins'o smeulŭ sĕ o ia de nevastă, şi de atuncĭ până acum ne totŭ luptarămŭ amêndoi cu elŭ pentru sora nóstră, dér nicĭ unŭ felŭ de Pipĕruşŭ n'a venitŭ sĕ ne ajute. De abia amŭ putută omorî pe smeulŭ ca sĕ-ţĭ aducemŭ fata. Acum bucură-te împreună cu noi, că etă şi comorĭ am adusŭ dela smeulŭ; uită pe Pipĕruşulŭ, că de-a fi vr'unŭ vitézŭ ca noi, trebue sĕ vină câtŭ de târḑiu.

Şi se puseră frate pe ospĕţŭ, aduseră carne şi vinŭ, şi lăutarĭ şi adunară mai totŭ satulŭ sĕ se bucure şi sĕ

Părintele preotŭ și protopopŭ gr. or. *Ioanŭ Almășanŭ* din *Almașulŭ micŭ săsescŭ* a fostŭ pricopsitŭ de Trefort cu 100 fl. Părintele Almășanŭ este între cei d'intâiu în anulŭ acesta. Rĕu de totŭ, decă și protopopii se umilescŭ a cerșitori.

—x—

După o *statistică* a ministeriului ungurescŭ de culte și instrucțiune publică, numĕrulŭ scolarilorŭ din Ungaria înscriși la gimnasii pentru anulŭ 1886—7 este de 34 mii 900, mai multŭ cu 316 ca în anulŭ trecutŭ. La școlele reale s'au inscrisŭ 6,294, mai multŭ cu 427 ca în anulŭ trecutŭ.

—x—

Balulŭ *Reuniunei femeilorŭ Române* din Sibiiu, arangeatŭ Sâmbăta séra în sĕptĕmâna trecută, a reeșitŭ splendidŭ. Publicŭ a fostŭ forte multŭ, între care și notabilitățĭ militare. Toaletele damelorŭ se întreceau în frumsețe și eleganță. Costumulŭ românescŭ a fostŭ representatŭ prin vr'o cinclspreḑece dănțuitóre drăgălașe una ca una. Acestea au contribuitŭ cu preferință la frumseța și eleganța balului.

—x—

O corespondență din Viena, publicată de „Bohemia“ din Praga, ḑice că recenta panică dela Bursă a pricinuitŭ o *pierdere* de celŭ puținŭ *două miliarde* de fiorinĭ.

—x—

Comitele *Agenor Goluchowski*, care este desemnatŭ de a înlocui pe baronulŭ Mayr, ca ministru plenipotențiarŭ alŭ Austro-Ungariei la Bucurescĭ, este rudeniă M. S. Regelui României. Comitele Goluchowski s'a căsătoritŭ la 3 Iuniu 1885 cu principesa Ana Muratŭ, vara Maiestății Sale.

—x—

Numerulŭ ascultătorilor dela universitatea din *Clușiu* în totŭ anulŭ se sporesce. S'au înscrisŭ în semestrulŭ acesta 535 ascultătorĭ, dintre carĭ 254 la drepturĭ, 126 la medicină, 52 la filosofiă, 23 la sciințele naturale. „Kolozsvár« dă espresiune bucuriei ce i-o pricinuesce crescerea numĕrului acestorŭ ascultători și ca împrejurare deosebitŭ îmbucurătóre constată, că și numĕrulŭ ascultătorilorŭ românĭ dela acéstă universitate cresce din anŭ în anŭ. — Bucuria foiei ungurescĭ de sigurŭ se potrivesce cu „bucuria“ țiganului, care se uita cum îi duce apa căciula.

—x—

Societatea bisericescă-literară *„Alexi-Șincaiană“* din *Gherla*, în ședința electorală ținută în 2 Ianuariu st. n. și-a alesŭ ca conducĕtorŭ pe d-lŭ *Dr. Ioanŭ Popŭ*, profesorŭ de teologiă.

—x—

In curĕndŭ va apăre, cu aprobarea Ministeriului r. ung. de culte și instrucțiune publică, *Geografia Ungariei* de *Dr. Nicolau Popŭ* în edițiunea a VI. Totodată se face cunoscutŭ, că prin rescriptulŭ ministerialŭ de sub Nr. 43,248 suntŭ oprite tóte edițiunile precedente ale acestui manualŭ.

—x—

Funcționarulŭ dela magistratŭ din *Făgărașŭ*, Ludwig Greger, despre care amŭ mai comunicatŭ, a defraudatŭ 1619 fl. Scrisórei ce a lăsat'o în urmă'i și în care ḑice, că 'șĭ va lua vieța, autoritatea nu'i dă credĕmentŭ. De aceea a datŭ ordinŭ de urmărire.

Ajutorarea familielorŭ glotașilorŭ.

Precum sĕ scie, legea glotelorŭ nu conține nicĭ o dispozițiune privitóre la ajutorarea familielorŭ lipsite ale glotașilorŭ în casŭ de mobilisare.

După cum află „Bud. Korr.“, nu s'a luatŭ o asemenea dispozițiune din motivulŭ, că guvernulŭ consideră ca valabile și pentru familiile glotașilorŭ dispozițiunile articulului de lege XI din 1882 „asupra modalității d'a se acorda ajutóre familiilorŭ lipsite ale celorŭ convocațĭ în casŭ de mobilisare.« In înțelesulŭ acestei legĭ, femeia legitimă, copii legitimi și nepoții, mama, moșulŭ, bunica, socrulŭ și sócra, precum și frații și surorile, întru câtŭ întreținerea acestora s'a acoperitŭ din agonisirea seu simbria celui convocatŭ, se ajutoréză din partea statului. Ajutorulŭ ilŭ primesce fiecare singuraticŭ membru îndreptățitŭ alŭ familiei după capŭ, și adecă ajutorulŭ are sĕ se calculeze de capŭ și pe ḑi după taxa ce se plătesce familielorŭ pentru întreținerea soldațilorŭ încvartirațĭ în trecerea lorŭ prin loculŭ unde locuesce celŭ convocatŭ. Pentru membrii familiei sub etatea de 8 anĭ are se se socotéscă jumătate din acestŭ ajutorŭ. Ajutorulŭ începe cu ḑiua în care celŭ convocatŭ a plecatŭ din loculŭ unde stăruesce la trupa sa și se sfersesce cu ḑiua în care acela s'a întorsŭ acasă. Membrii familiilorŭ celorŭ convocațĭ, carĭ cadŭ în luptă, primescŭ ajutorŭ încă timpŭ de șése lunĭ socotindu-se din ḑiua morții celui convocatŭ.

Unŭ amicŭ alŭ foiei nóstre din Budapesta ne trimite următórele rĕndurĭ:

Budapesta, 4 (16) Februariu a. c.

Mare scandalŭ! Mocsary, care e Maghiarŭ, a vorbitŭ în dieta țĕrii contra statului maghiarŭ, contra societății maghiare, contra națiunii maghiare! Părinții patriei maghiare s'au scandalisatŭ și s'au consternatŭ. Multă supĕrare și amărăciune cuprinse inimile lorŭ.

„*Budapesti Hirlap*“, care este una din cele mai cetite foi ungurescĭ, aducĕndŭ estrase din vorbirea d-lui Mocsary, ilŭ scrie totŭ »*Mocsariulu*«, er articululŭ de fondŭ ilŭ intituléză „Catilina“ ...»Acestŭ Catilina nu numai că trăesce, ci *venit in senatum*«.... Apoi încarcă cu o mulțime de epitete pe acéstă urgiă a națiunei maghiare.

Cu lectură de acesta îndopă pressa maghiară publiculŭ, care se nasce în șovinismŭ, trăesce în șovinismŭ și — naturalŭ — va și muri în șovinismŭ. *Așa se face pe aicĭ disposițiă pentru buna înțelegere cu naționalitățile*, hulindŭ pe acelŭ bărbatŭ, care cugetă sănătosŭ și vrea se-i lumineze, — cu nume ca Catilina.

Bare-mĭ de ar ave Ungaria mulțĭ Catilinĭ de aceștia!

Din nenorocire e numai unulŭ.

Asociațiunea pentru meseriașii românĭ.

Brașovŭ, 5 (17) Februariu a. c.

Adunarea generală a „Associațiunei pentru formarea meseriașilorŭ românĭ“ s'a ținutŭ Duminecă în 1 (13) Februariu a. c. la 3 ore p. m. în sala de desemnŭ dela gimnasiulŭ românescŭ. Unŭ numĕrŭ mare de membri a luatŭ parte la acéstă adunare.

Președintele a deschisŭ adunarea printr'o cuvêntare potrivită scopului Associațiunei, arătândŭ totodată, că situațiunea acestei Associațiunĭ, prin fundațiunea făcută de sufletele rarĭ și nobile inimĭ românescĭ ale soțilorŭ *Michailŭ și Elisa Stroesco*, — s'a schimbatŭ, căcĭ pe viitorŭ nu va mai fi împedecată în activitatea ei de calamitățile financiare cu carĭ s'a luptatŭ până acum, s'a schimbatŭ însĕ și posițiunea membrilorŭ, dela carĭ sĕ aștéptă mai multŭ zelŭ și mai mare resultatŭ, arată că numĕrulŭ membrilor nu stă în nici o proporțiă cu avantagiele Associațiunei și cu interesulŭ celŭ mare ce-lŭ au Românii pentru a forma clasa mijlociă. In urmă dlŭ președinte atrage atențiunea membrilorŭ asupra necesității de a se înființa în Brașovŭ *ateliere* românescĭ pentru fiăcare ramŭ de meseriă, pentru ca elevii sĕ se așeḑe și instrueze în acestea, spre a-șĭ pute păstra mai sigurŭ caracterulu și datinele românescĭ. Recomandândŭ acésta spre consultare membrilorŭ, președintele declară adunarea de deschisă.

Urmândŭ verificarea membrilorŭ, s'a constatatŭ numĕrulŭ cerutŭ de statute spre a se pute lua concluse. Arătându-se trecerea din vieță a membrilorŭ fundatorĭ C. Popazu și D. Eremia, membrii Associațiunei îșĭ manifestă prin sculare părerea de rĕu pentru perderea acestorŭ vrednicĭ membri.

Secretarulŭ cetesce apoi raportulŭ comitetului, prin care se constată că 116 învĕțăcei românĭ se află la meserii în Brașovŭ. In anulŭ 1886 s'au așeḑatŭ 46 învĕțăcei la 15 meserii deosebite. Instrucțiunea o-au primitŭ 76 învĕțăcei în scóla comunală de sera, ceialalțĭ în a statului. Cu vestminte au fostŭ ajutațĭ 57 învĕțăcei, stipendii au avutŭ 53. Dintre învĕțăcei 15 inșĭ au fostŭ declarațĭ ca sodalĭ. Sodalii cu toții au fostŭ 42; sera ei s'au ocupatŭ cu cetitulŭ și cu musica și au datŭ trei producțiunĭ mulțămitóre. Parte din sodalĭ, pentru a se perfecționa în arta lorŭ, se află în Viena, parte în Pesta, Timișóra, Clușiu și Sibiiu. Dintre sodalĭ au devenitŭ măestri 7, și fiindŭ că anulŭ 1886 a fostŭ forte rĕu, comitetulŭ a făcutŭ apelŭ, ca Românii sĕ lucre la ei și sĕ-i protegeze.

Raportulŭ specialŭ despre fundațiunea soțilorŭ Mihailŭ și Elisa Stroesco arată, că în 22 Noemvre aceste marinimose persóne au predatŭ președintelui 25,000 fl. ér cevașĭ mai târḑiu încă o miiă francĭ; cu carĭ comitetulŭ a cumpĕratŭ hârtii fonciare rurale de 50,895 fr., a cărorŭ plasare o-au încuviințat'o și fundatorii. Adunarea îșĭ esprimă deosebita sa simpatiă față cu marinimoșii fundatorĭ, rostindu-le cu însuflețire unŭ: *„Sĕ trăéscă!“*, er la cetirea actului fundaționalŭ membrii îșĭ arată stima și recunoscința ce o au față cu aceste inimĭ generóse, *rĕdicându-se în picióre* și ascultândŭ cu pietate; se cetesce totodată și actulŭ adiționalŭ, prin care se revócă dreptulŭ reservatŭ fundatorilorŭ asupra fundațiunii lorŭ.

Raportulŭ cassarului arată, că averea Associațiunei este de 4272 fl., aflătorĭ în cambii, în obligații și în cărticele de depunere la filiala „Albina«.

Invĕțăceilorŭ li s'a datŭ îmbrăcăminte, li s'au plătitŭ tacsele scolare și s'au ajutatŭ cu stipendii din donațiunea de 1220 fl., făcută în Decemvre 1885 de unŭ domnŭ anonimŭ spre a se spesa în anulŭ 1886.

Spesele preliminate au fostŭ de 300 fl.; donațiunĭ au intratŭ dela biserica sf. Niculae 200 fl., dela ereḑii rĕposatului D. Eremia 100 fl., dela institutulŭ „Albina“ 50 fl. și dela frații Mihalovicĭ 50 fl.

Comisiunea censurătóre, alesă de adunarea generală, constată prin raportulŭ ei, că atâtŭ socotelele Associațiunei, câtŭ și ale fundațiunei Stroesco le-a aflatŭ corecte; face însĕ îndrumărĭ nouĕ cu privire la incassarea percentelorŭ fondului Associațiunei, precum și la întabularea unei obligațiunĭ și propune sĕ se cumpere registre nouĕ. Adunarea primesce aceste propunerĭ.

Comisiunea recomandă pe lângă órecarĭ amendamente propunerile comitetului și adunarea generală, desbătendu-le, le primesce în modulŭ următorŭ:

1) Sĕ se aducă mulțumită în modŭ deosebitŭ marilorŭ fundatorĭ *Michailŭ* și *Elisa Stroesco* prin o adresă subscrisă de toțĭ membrii Associațiunei aflătorĭ în Brașovŭ. 2) Plasarea fundațiunei se aprobă a se face în hârtii fonciare române. 3) Sĕ se cumpere o cassă Wertheimiană pentru păstrarea averii Associațiunei și a fundațiunei, eră până la Aprilie a. c. hârtiele rĕmânŭ în păstrare pe lângă reversŭ la d-lŭ Diamandi I. Manole, care e rugatŭ a îngriji ise se schimbe cupónele. 4) Sĕ se aducă mulțămită: Associațiunei Transilvane pentru 11 stipendii; on. sinodŭ și comitetŭ parochialŭ dela biserica sf. Nicolae pentru ajutorulŭ votatŭ pe an. 1886 de 200 fl., d-lor ereḑĭ Demetriu Eremia pentru 100 fl.; institutului »Albina“ pentru 50 fl.; d-lorŭ frațĭ Mihalovicĭ pentru 50 fl.; și d-lui Dr. G. Baiulescu, care ca medicŭ a binevoitŭ și în anulŭ 1886 a cerceta elevii bolnavĭ gratuitŭ. 5) Sĕ se dea unŭ premiu de 15 fl. d-lui I. Bidu, croitorŭ, pentru că a instruitŭ 9 elevĭ, declarândŭ dintre aceștia pe 6 inșĭ ca sodalĭ. 6) Măeștrii și sodalii sĕ se întrunéscă în localulŭ de adunare Dumineca și în sĕrbătorĭ spre a se ocupa cu cetitulŭ și a asculta din când în când disertațiunĭ despre progresulŭ ce-lŭ facŭ străinii în meserii. Spre acestŭ scopŭ comitetulŭ va avea sĕ cumpere cărțĭ speciale despre meserii. 7) Associațiunea se face membră la societatea de împrumutŭ și păstrare „Meseriașulŭ Românŭ« cu 10 cvote. 8) Adunarea generală aduce mulțămită în scrisŭ d-lui președinte *B. Baiulescu* pentru zelulŭ cu care stăruiesce a susține foia înființată de densulŭ, „Meseriașulŭ Românŭ, a stăruitŭ pentru înființarea băncei „Meseriașulŭ Românŭ«, a avutŭ fericirea și încrederea prin care i s'a datŭ în primire fundațiunea nemuritorilorŭ soțĭ Michailŭ și Elisa Stroesco. 9) Se primesce bugetulŭ Associațiunei cu venitele de 395 fl. și spesele totŭ în acéstă sumă. 10) Se primesce bugetulŭ fundațiunei Michailŭ și Elisa Stroesco, cu venite de 1400 francĭ, din carĭ a șesea parte se adauge la capitalŭ și astfelŭ venitele rĕmase se socotescŭ în 570 flor. In spese s'au votatŭ: pentru haine pe séma învĕțăceilorŭ 150 fl., pentru taxe de scólă 150 fl., două stipendii pentru ateliere 100 fl., pentru sodalĭ ca sĕ mergă în scole speciale 170 fl. 11) Se primesce înscrierea a 10 membri noi.

După acestea președintele mulțămesce membrilorŭ pentru dovada de recunoscință ce i-au dat'o și pentru zelulŭ, cu care au pertractatu agendele și declară adunarea generală de închisă.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. a »Gaz. Trans.«)

PESTA, 19 Februarie. — Discutându-se în camera deputațilorŭ creditulŭ pentru glóte, ministrulŭ honveḑimei la motivarea proiectului se provocă la febrilele înarmărĭ ale statelorŭ europene și la încordatele raporturĭ politice, în fața cărora monarhia și statulŭ ungarŭ nu e iertatŭ sĕ stăruiască în neactivitate, pentru ca nu cumva sĕ ne lovéscă vina negligenței. Guvernele, și anume alŭ nostru doresce pace, a căreia susținere e de doritŭ și de speratŭ. Cu tótă disposițiunea oprimată ce domnesce pretutindenea, nu ne amenință nicĭ unŭ periculŭ iminentŭ. Situațiunea însă cere veghiare și precauțiune.

Deputații au votatŭ unanimŭ creditulŭ gloatelorŭ, după ce și deputatulŭ T r u ț a în numele naționalilorŭ a intervenitŭ forte căldurosŭ pentru acésta, declarândŭ că acolo, unde e vorba de vada și siguranța patriei, care e și a lorŭ, nu póte esista nicĭ o desbinare.

---

se mire de vitejia lorŭ, că au omorîtŭ pe smeulu și i-au luatŭ comorile celea scumpe.

Intr'ontârḑiu se scormonesce și Pipĕrușŭ Petru și dă sĕ se scóle, der se simte legatŭ de stejarŭ cu lanțurĭ peste pieptŭ și peste mijlocŭ, peste grumadĭ și peste picióre. — M! hm! dulcii mei frațĭ, dise elŭ, der bine mai sciţĭ voi rĕsplăti bunătatea ce vi-o făcui! Bine a disŭ cine a disŭ: Fă bine și așteptă rĕu! Der lăsațĭ că vĭ-o facŭ eu de nicĭ draculŭ nu v'o mai desface!

Și numai odată se umflă, și lanțurile cadŭ rupte ză de ză de gândeai c'ar fi numai de bucinișŭ. Acum sĕ mai dormŭ una pe pajiște, îșĭ dise Pipĕrușŭ, că am eu vreme sĕ ajungŭ și acasă; cu câtŭ așĭ merge mai iute, cu atâtŭ ar fi bucuria fraților mai scurtă.

Se puse decĭ sĕ se odihnéscă, der nu mai vrea somnulŭ sĕ se apropie de elŭ, că nu-i putea eși din capŭ nemulțămirea fraților sĕi. Incepu a se gândi la tóte minutele de când a plecatŭ de acasă. Mei, îșĭ ḑise, adecă smeulŭ nu scia de bună semă, că cine i-a svêrlitŭ buzduganulŭ înderĕtu: eu orĭ Florea-'nfloritulŭ? Trebue că vitezŭ omŭ mai e Florea acela; cum așŭ vrea sĕ-lŭ cunoscŭ! Der l'oiu cunósce acușĭ. Acum sĕ mergŭ sĕ vĕdŭ ce face biata mamă, apoi sĕ cautŭ pe Florea Infloritulŭ, sĕ mĕ prindŭ cu elŭ frate de cruce.

(Va urma).

Editorŭ: Iacobŭ Mureșianu.
Redactorŭ responsabilŭ Dr. Aurel Mureșianu

Cursulŭ la bursa de Viena
din 17 Februariu st. n. 1887

Rentă de aurŭ 5%	96.05	Bonurĭ croato-slavone	104 50
Rentă de hărtiă 5%	86 15	Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	—.—
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	146 30	Imprumutulŭ cu premiu ung.	116.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	95 50	Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	119 60
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	126 —	Renta de hărtiă austriacă	77 50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	114 —	Renta de arg. austr.	79 85
Bonurĭ rurale ungare	104.—	Renta de aurŭ austr.	103.95
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.—	Losurile din 1860	130.75
Bonurĭ rurale Banat-Timișŭ	104.—	Acțiunile băncei austro-ungare	845 —
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.—	Act. băncel de creditŭ ung.	270.—
Bonurĭ rurale transilvane	105 —	Act. băncel de creditŭ austr.	276.—
		Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	6.04
		Napoleon-d'orĭ	10.14
		Mărcĭ 100 împ. germ.	62 85
		Londra 10 Livres sterlinge	128 60

Cursulu pieței Brașovu
din 18 Februariu st. n. 1887

Bancnote românescĭ	Cump.	8.45	Vend.	8.47
Argint romanesc	»	8.42	»	8.44
Napoleon-d'orĭ	»	10 10	»	10.14
Lire turcescĭ	»	11.40	»	11.44
Imperialĭ	»	10.40	»	10.44
Galbenĭ	»	6 01	»	6 05
Scrisurile fonc. »Albina«	»	101.—	»	102.—
Ruble Rusescĭ	»	116.—	»	117.—
Discontulŭ	»	7—10% pe anŭ.		

Tipografia ALEXI, Brașovŭ.